

ringe Ulempe, at man ikke vilde kunne anholde Nogen, saalænge han endnu var paa Landet, fordi han fiskede Østers og var i Besiddelse af Østers, hvor stort Kvantummet end var. En saadan tilfældig Østersfanger kan have et hvilketomhelst Kvantum Østers samlet i sin Baad; saalænge han ikke sætter Foden paa Land, vil man efter det ærede Medlems Forslag ikke kunne tage det. Han angiver kun, at hans Appetit er saa glubende, at han og hans Mandskab ere i Stand til at fortære det hele Kvantum. Det forekommer mig, at det har ikke saa Lidt at betyde. Jeg skal villig indrømme, at vort Sjøpoliti paa Limfjorden ikke er fuldt tilstrækkeligt, men det er dog bedre end intet, og foruden det egentlige Politii, som udøves af dem, der have Tilsyn med Fiskeriet, udøves der jo ogsaa et andet Tilsyn, nemlig gennem de lovlige Fiskere. Østersfiskeri-Forpagterne udøve jo deres Ret gennem en Mangfoldighed af lovlige Fiskere, og det er dog ikke ufandsynligt, at de gennem dem jevnligt ville komme til Kundskab om, hvad de saakaldte tilfældige Østersfangere egentlig have for. Men, som jeg begyndte med, naar det ærede Medlems Endringsforslag vedtages, saa er det fuldstændigt lovligt eller i alt Fald fuldstændig ustraffbart, naar blot ikke disse tilfældige Østers komme i Land.

C. A. Hansen: Jeg er ganske enig med den høitærede Finantsminister i, at man ikke kan anholde en Fisker, fordi han i sin Baad har Østers, som tilfældig ere komne i hans Garn; men det synes jeg heller ikke, at man kan gjøre efter Lovforslaget, saaledes som det foreligger nu. Naar Kontrolløren eller de andre berettigede Fiskere komme og se en Del Østers i en Fiskers Baad, og han da siger: Dem er jeg tilfældig kommen i Besiddelse af, naar jeg i Aften kommer til Hovedoplagsstedet, hvor jeg ender min Dagsgjerning, for at sælge mine Fisk, saa vil jeg aflevere dem til Forpagteren, saa kan jeg ikke indse, at han i mindste Maade kan være strafbar, fordi han er truffen i Besiddelse af Østers i sin Baad. Der staar nemlig ikke i Lovforslaget, at han øieblikkelig skal kaste dem ud, og han maa altsaa være berettiget til at beholde dem for at seile hen og aflevere dem til Forpagteren, og derved synes jeg altsaa, at i det Mindste denne Betænkelighed ved mit Forslag falder bort. Den Kontrol, som de andre Østersfiskere udøve, er iøvrigt meget farligere for dem, der gaa paa ulovligt Fiskeri end den Kontrol, som Kontrolløren udøver, thi han kan kun være paa et Sted i Fjorden, medens de andre Fiskere undertiden i et Antal af over 100 ere spredte over hele Fjorden, og de skulle nok holde Die med, at Ingen griber ulovlig ind i deres Rettigheder. Jeg tror derfor, at hvorledes man end vender og dreier det, vil der dog ikke være Noget at risikere ved at give den Tilladelse, som indeholdes i mit Forslag.

Finantsministeren (Estrup): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at de tilfældig fangede Østers i Reglen ere meget saa, men jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at de Østers, som siges at være fangne tilfældig, kunne blive overmaade mange, og jeg tror derfor, at det vil være fornuftigt ved Affattelsen af Lovbestemmelsen at tage mere Hensyn til de sandsynligvis mange ikke tilfældig fangne Østers end til de saa virkelig tilfældig fangne Østers. Jeg maa dog hævde, at, naar § 2 sætter en Bøde for at tilvende sig Østers, som tilfældig optages, saa kan dette ikke forstaaes paa den Maade, som det ærede Medlem mente, nemlig, at Vedkommende ikke havde tilvendt sig Østers, naar han, i Stedet for strax at sætte dem i Frihed — for at bruge det Udtryk, som det ærede Medlem for 11te Kreds benyttede —, beholder dem i sin Baad og seiler med dem hen til det samme Sted, hvor han ellers afhænder sin øvrige Fisk. Jeg tror ubetinget, at et saadant Forhold maa gaa ind under Begrebet at have „tilvendt“ sig dem. Skulde han virkelig staa paa den Fod med Østersforpagterne, at de ville afsjæbe ham hans tilfældig fangne Varer, saa er han jo alene derigjennem straffri; thi der vil da ikke blive reist nogen Sag imod ham, ikke at tale om, at det jo, om det behøves, vil være en let Sag for ham at forsyne sig med et Bevis for, at han er berettiget til at fange Østers for Forpagterne. Skulde derimod hans Hensigt med disse tilfældig i Dagens Løb under hans Fiskeri opsamlede Østers, som han har forjænt strax at sætte i Frihed, være den at bringe dem sammesteds hen som hans øvrige Fangst i Forventning om der muligvis at træffe Østersforpagteren eller en af hans Mænd, som vil modtage Fangsten af ham, eller i modsat Tilfælde at kaste dem i Bandet i Landanten for ikke at komme ind under Lovens Bestemmelse, saa tror jeg dog rigtignok, at hele Forholdet vil komme til at se noget misligt ud, og jeg tror da, at det vil være godt, at man overfor ham ligesom kan anvende Bestemmelsen i § 2 om den, som har tilvendt sig tilfældig fangne Østers. Jeg har ikke forstaaet Udtrykket at „tilvende sig“ paa anden Maade end den, som jeg her har angivet.

C. A. Hansen: Men det er jo ikke sagt, at han bringer dem til Forpagteren for at sælge dem til ham; han kan jo bringe dem for at aflevere dem. Naar han slet ikke maa have dem i Baaden, saa synes jeg imidlertid, at Lovforslaget skulde indeholde den Bestemmelse, at han strax skulde kaste dem overbord. (Finantsministeren: Ja, det burde det maaffe). Ja, men det staar der ikke.

Rier: Den høitærede Finantsminister naaede tilsidt til den Paastand, at, naar Lovfor-